

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яжик Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“

Київ
14 жовтня 2025 року
№ 176-1(II)/2025

Справа № 3-182/2025(367/25)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Юровська Галина Валентинівна – головуючий, доповідач,
Водянніков Олександр Юрійович,
Лемак Василь Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яжик Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“ від 20 листопада 2012 року № 5492–VI (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулася Яжик Н.М. із клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій, третій статті 32

Конституції України (конституційність) Закон України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“ від 20 листопада 2012 року № 5492–VI зі змінами (далі – Закон).

Закон визначає правові та організаційні засади створення та функціонування Єдиного державного демографічного реєстру та видачі документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи, а також права та обов'язки осіб, на ім'я яких видані такі документи.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Яжик Н.М. звернулася до Одеського окружного адміністративного суду з позовом до Березівського відділу Головного управління Державної міграційної служби України в Одеській області (далі – Відділ) про визнання бездіяльності протиправною щодо оформлення і видання їй паспорта громадянина України зразка 1994 року замість втраченого із вилученням усіх персональних даних з Єдиного державного демографічного реєстру (далі – Реєстр) та зобов'язання Відділ вчинити вказані дії.

Одеський окружний адміністративний суд рішенням від 17 лютого 2025 року в позові відмовив. П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 10 червня 2025 року рішення суду першої інстанції залишив без змін. Судові рішення зазначених судів мотивовані тим, що отримання паспорта громадянина України у формі пластикової картки типу ID-1 жодним чином не порушує права Яжик Н.М. та у будь-якому разі не є втручанням у її приватне і сімейне життя.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 28 липня 2025 року відмовив Яжик Н.М. у відкритті провадження на підставі пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Яжик Н.М. зазначає, що відповідно до Закону з відомчих інформаційних систем до Реєстру можуть вноситись такі „чутливі“ дані: біометричні дані, дані, що стосуються здоров'я, інформація про місцеперебування та/або шляхи пересування особи, персональні дані, що містяться у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків; оброблення персональних даних здійснюється для конкретних і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних. На думку Яжик Н.М., в одній базі персональних даних не можуть перебувати (з можливістю будь-яких подальших дій щодо їх оброблення) персональні дані, які було зібрано з різними цілями.

На підтвердження своєї позиції Яжик Н.М. посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, Закон, закони України „Про захист персональних даних“, „Основи законодавства України про охорону здоров'я“, „Про верифікацію та моніторинг державних виплат“, Бюджетний кодекс України, Податковий кодекс України, постанови Кабінету Міністрів України, міжнародні акти, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо, зокрема, з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що остаточним судовим рішенням у справі Яжик Н.М. є постанова П'ятого апеляційного адміністративного суду від 10 червня 2025 року. Автор клопотання стверджує, що копію остаточного судового рішення він отримав поштою 19 червня 2025 року. Конституційна скарга Яжик Н.М. надійшла до Конституційного Суду України 29 вересня 2025 року.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що пропущений автором клопотання строк подання конституційної скарги підлягає поновленню.

3.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

У конституційній скарзі Яжик Н.М. указує на те, що згідно із Законом органи державної влади отримують необмежений доступ до персональних даних людей, при цьому інформація з Реєстру є закритою для особи – суб'єкта персональних даних. Яжик Н.М., аргументуючи невідповідність Конституції України Закону, обмежилася висловленням незгоди із нормативним регулюванням механізму формування та використання персональних даних про особу спеціально уповноваженими державними органами, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності Закону, а вирішення питань, пов'язаних зі сферою правозастосування, не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Отже, Яжик Н.М. не навела аргументів щодо невідповідності Конституції України Закону, чим не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови

у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яжик Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“ від 20 листопада 2012 року № 5492–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**